

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
Kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos, petit-
soronkint 5 krajával
számítatnak.

Az ellenzék terrorizmusa.

Debreczen, márczius 16.

(—s) Ismét alkotásról, az ország köz- és magánvagyonára jelentékeny részének helyreállításáról, az elpusztult szőlők rekonstrukciójáról van szó, amelynek létrehozását az ország érdeklődve várja a törvényhozástól. A kormány erre nézve egy kitünően szerkesztett törvényjavaslatot terjesztett a képviselőház elé, amely tagadhatatlanul nagy elmei és helyes érzékkel oldja meg ezt a kétségekkel terhelt kérdést. A javaslat szerkesztésénél szem előtt kell tartani, hogy az a kis gazdán is segítsen, de hogy ez az államkincstárnak, amely erre nem is képes, megterheltségével ne járjon. A javaslat e föladatait ritka alapos szakismeretre és gyakorlati érzékre valló koncepcióval oldja meg s azért komoly bizalmat helyeztünk abba, hogy ez a javaslat nem fog ellenzéssel találkozni a bal és szélsőbaloldalon.

De ime ez egyszer kivételesen előlegezett bizalmunk is illuzóriusnak bizonyult, amennyiben az ellenzéki pártok e javaslattal szemben, a melyet pedig annak idején az ellenzéki sajtó egyhangú helyesléssel fogadott, határozott obstrukcionális állást foglaltak

el. Csak ennek lehet nevezni azt a taktikát, amelynél fogva az ellenzéki pártok ennek a javaslatnak a tárgyalását elnyújtják és avval szemben egészen à la budgetvita határozati javaslattal hozakodtak elő, mely a javaslat második fejezetének elvetését célozza. Ebből a magatartásból nyilvánvaló, hogy az ellenzék ennek a javaslatnak is törvényerőre emelkedését megakarja akadályozni, nehogy az annyira szidott és gyűlölt Bánffy-kormánynak ez a sikere is meg legyen.

A nyíltan tagadott, de alattomban annál nagyobb szívósággal és kitartással folytatott obstrukciónak tehát ugylátszik a végleteig elérkeztünk. Szinleg ugyan a vita és tanácskozás alaposságának érdekében történik az ellenzéki felszólalások, de valósággal azoknak nincs egyéb céljuk, mint a Bánffy-kormány működését megbénítani s ily módon képtelenségét a közvélemény előtt bebizonyítani.

Amit az ellenzéki pártok a Bánffy-minisztériummal szemben elkövetnek, az mindenesetre minden eddigi taktikájukat felülmúlja. Olyan vastag és durva támadásokat az ellenzék egyik liberális kormány ellen sem intézett, mint

Bánffy Dezső báró és miniszter-társai ellen. S ez annál inkább feltűnő, mert éppen evvel a kormányval szemben hangzanak ellenzéki részen legerősebben az elbizakodott lenézés és a kicsinyítő megvetés hangjai. Ha tehát olyan nagyon gyenge és képtelen ez a kormány, miért kell azt mégis a legerősebb eszközökkel támadni? Hol van ebben a magatartásban a helyes okoskodásnak magva?

Mi úgy látjuk, hogy a helyes okoskodás egyáltalában nincs az ellenzék magatartásában, hanem csak esztelen és vak gyűlölet, amely most, mikor arra kerül a sor, hogy a Bánffy-kormány az ezredéves ünnepélyességek fényében az ország élén álljon, tetőpontjára hágott és fanatizmusában a millennium harmoniáját is inkább megzavarja csak azért, hogy a Bánffy-kormánynak keserű napokat okozzon.

A Bánffy-kormány azonban, miként eddig, úgy ezután sem fog visszariadni az ellenzék terrorizmusától, hanem a millennium örömeiben élvezni fogja érdemeinek jutalmát, melyet az ország közvéleménye bizalommal fog feléje nyújtani.

TÁRGZA.

Istenítélet.

(Elbeszélés.)

I.

Láttam a lovas Londont a Hyde-parkban, gyönyörködtem a kocsikázó Párisban a Bois de Bologneban, elnéztem a bécsi előkelőséget a Práterban, megcsodáltam a hintós viziteket Rómában a Monte Pincion, de azért nekem jobban tetszik kora tavasz elején a mi sokat ócsárolt városligetünk Stefánia-körutjának szerényebb méretű látványossága.

Pompásabbnál pompásabb mágnáskocsik és urifogatok robognak rajta egymásután. Telivér lovak, valóságos Pegazusok. Schol a világon nem szoktak oly sebesen hajtani, mint minálunk Budapesten, a Stefánia-uton. A ki már odamegy, az ne menjen gyalog. Az az ut a kocsikázó Budapesté. Az előkelő istállók nevelesei szédítő gyorsasággal ragadják tova az illatos komtesszeket s a folytonosan unatkozó urakat. Valóságos kocsiverseny járja odakint.

A széles uton vasszékekről nézi a

gyalog élvező Budapest a robogó Budapestet. Nem egyszer nézik le azonban a kényelmes, bársonyülésű társaságokat a székekre telepedett válogatott társaságok. Mert a mi szép, ami csunya, a mi érdekes s ami gyanus van Budapesten, az mind végighajtat egy-két óra lefolyása alatt a Stefánia-uton.

Egyszerre csak egy igen kedves öregur telepedik mellém, akit már régebben becsülök s akit az első társaságokban mindenütt nagyon szívesen látnak. Már esztendőnk óta nem tart kocsit, mert most leányain van a sor, a kik néhány esztendő óta mentek férjhez.

— Van egy pompás novellatárgyam, — kezdte szeretetreméltó mosolylyal.
Mind a két kezemmel megragadtam az öregur meleg jobbát. Szivarra gyújtott és azt kérdezte:

- Ismeri Regéczy Dezső bárót?
- Innen a Stefánia-utról.
- Láta ma is?
- Nem.

— Tehát kezdjük innen a történetet. Regéczy Dezső bárónak nagyon esinos kis uj fogata van, a melyet maga hajt. De van néhány esinos régi eszméje is. Igy a többek közt eltökélte, hogy belésszeret Keller Blankába. Ismeri Kelleréket?

— A kocsikörzóről.

— Nos tehát, az öreg Keller nekem iskolatársam. Talpig becsületes, jó polgári ember, a kinek az Andrássy-uton szép háza van. Maga nevelte egyetlen leányát, a legszebb budapesti szőke leányt. Harmadnapja még láthatta Kellert és Blankát, a mint erre kocsikáztak. Akkor még ez volt a helyzet: Itt, a hol most mi ülünk, ült egy igen derék fiatal miniszteri hivatalnok. Aligha ismeri a neve után is. Drégelyi Loránd. Kellerék kocsija után hajtattott folytonosan Regéczy Dezső báró fogata. A báró el nem engedte ezt a nobiles kíséretet egész az Andrássy-utig.

De Blanka csak akkor vette észre, mikor először és utoljára köszönt. Hanem Drégelyi Lorándra mindig vetett egy pillantást. Először a mult farsangban mutatták be neki a többi robotos rendezővel egy kalap alatt. És Blanka úgy találta, hogy akkor mulatott legjobban. A minék az öreg Keller örült meg legjobban, mert ez volt a szép leány első verőfényes szava a mamája halála óta.

Kellerék mindennap ebéd előtt öt órakor ki szoktak kocsizni. Blanka kedvében járt mindig a parádés-kocsis, mikor a Stefánia-utra hajtott. Csak a bakon ülő inas vette észre már messziről a megveszekedett bárót, a ki nyomban Kellerék kocsija után sorakozott s másfél óráig folytonosan a nyomukban robogott.

Márczius Idusa.

Debreczen, márczius 16.

Ünnepi díszben fogadta tegnap Debreczen hazafias közönsége apraja-nagyja a szabadság napját. Szállongó hópelyhek fehér lepellel vonták be reggelre a várost, mely úgy nézett ki fehér köntösében, mint első urvaesorához siető leánykák vidám mosolygó serege. A házakról nemzeti színű lobogók omlottak alá. A város háza ormán is ott lengett az országzimeres zászló. Közel száz helyen ezer és ezer ajakról zengett tegnap Debreczenben a magyar ember legszebb imádsága: Isten áldd meg a magyart. Ezer és ezer szív dobogott lázasan a márcziusi nagy eszméket emlékeztetbe hozó ünnepi beszédeken.

Az ünnepek lefolyásáról tudósítunk a következőkben számolnak be:

A kollegium imatermében.

A főiskolai tanárkarok az ifjúsággal együtt délelőtt 10 órakor rendeztek ünnepet az oratoriumban, — melynek karzait és padosrait sűrű sorokban foglalta el az alsóbb és felsőbb nemes tanuló ifjuság. A városi közönség köréből is sokan jelentek meg, főként nők. A tanárkarok testületileg jelentek meg, élükön Kiss Áron püspökkel és Simonffy kir. tanácsos polgármester, kollegiumi gondnokkal. Ott volt a tanács részéről Szabó József főszámvevő. Az 1848/49-diki honvédegyelet 13 egyenruhás tagját, akik zászlóval jelentek meg s a részökre fentartott egyik első padosortan foglaltak helyet, az ifjuság viharos éljenzéssel üdvözölte.

A főiskolai énekkar nyitotta meg a szép ünnepélyt s azután dr. Erdős József hittanár a következő alkalmi szép imádsággal adott hálát a magyarok Istenének:

Népek Ura, királyok Királya, örök Isten! Te vagy az Erős, ki mindenható Igéd által semmiből létrehívtad, kegyelmeddel fentartod s bölcs tanácsoddal kormányozod a mindenséget; Tied a nagyság, birodalom, méltóság; Neked zeng dicsőítő éneket az ég, a föld s az angyalok kara; Téged óhajtó szívű lelkünk, imádó ajakunk, míg csak roncsolt testünk porba hull; Téled száll alá minden jó adomány és

tökéletes ajándék; Elődbe járul minden lelkes lény, ki meghallgatod a hála és esedezés szavát. Bizonyára Rajtad kívül nincsen nekünk más Istenünk, s ha elfogytokoznók is testünk, lelkünk: a mi reményiségünk közziklája Te vagy Atyánk örökkön örökké!

Kihez, óh kihez mennénk hát máshoz akár örömben, akár fájdalomban, akár ez életben akár a halál révén hanem egyedül Hozzád, a ki ugyanaz voltál a ki vagy és leszel véghetetlen időkig.

Leborulunk annak okáért trónod számolya előtt ma is, midőn dicséret és magasztalás érzelmeivel megteljesedett szívből áldunk atyai szeretetedért, melyet ezer esztendő lefolyása alatt hazánk s nemzetünk iránt megbizonyítottál; — irgalmadért, melynél fogva apáinkat, minket és gyermekeinket, idáiglan, szárnyaiddal takar gattál; — hűségédért, a melylyel testi lelki jólétünkről, ideig és örökké tartó boldogságunkról, eleve bölcsen gondoskodtál!

Oh jertek széles e világ népei, királyai, bölcsői, és lássátok meg, mily hatalmas csudákat cselekedett a mi Urunk Istenünk! Nyiljatok meg nyelvek és szívek s mondjátok áldást minden hívek az idvesség Istenének, a ki őseink vándorútát e szent földre vezérelte, nekik és az ő maradékaiknak ez áldott szép hazát elidegeníthetetlen örökségül odaigerte s a magyar nemzetet mint paizsszal, mind eddiglen befedezte, megvédelmeste!

Am ha angyaloknak nyelvén tudnánk is szólani, még sem bírnók elszámlálni, meghálálni atyai jóságodnak bizonyosságait, a melyeket látott és esudált az egész föld kerekébe, a mikor hős őseinket győzedelméről győzedelmre érdemesítetted; nemzetünket szent Fiad evangéliomának áldásaiban időrlődőre bőségesen részeltetted; hazánk vagyoni, erkölcsi, műveltségi fejlődését elősegítetted; állami, polgári, lelkiismereti szabadságunkat minden ellenségtől megmentetted s e hazát s nemzetet, mint választott örökségedet, soha vész, vihar, vizsály, gyűlölet, ármaný és erőszak zsákmányául esni nem engedted, sőt teljes épségben, vigasságban, békességben mind idáig élvezérelted. Mindczerkért és még számtalan kibeszélhetetlen jótéteményeidért fogadd kedvesen Urunk, Istenünk, Atyánk egész nemzetünk szívbéli hű háláját áldozatul!

Aldozunk neked hálaadással, nevedet minden nép előtt hirdetjük e mai napon kiváltképen az igazság, szabadság és jog evangéliomáért, a mely — még félszázada sem mult el a mikor — egy ily nap reggelén, mint nemzetünk feltámadásának örömhíre átharsant ez egész hazán! A melynek hallatára megrázkódott a föld, ujjongott a tenger, kigyuladtak a havasok és megelevenült a délibáb; a mikor ifjaink látásokat láttak és véneink álmokat álmódostak, melyeket te Urunk, Királyunk, Atyánk valóságos életre hívtál!

Valóban csak boldog nép az, melyet te így kegyelsz!

Ily megmérhetetlen kegyelmednek bizonyosságaitól felbátorítva, bizodalommal esedezünk szent Felséged előtt: ne emlékezzél meg soha a sok bűnről, melyet e haza nagyjai, kicsinyjei, ifjai és vénei ezer esztendő alatt Ellened vétettek; ne feledkezzél meg soha irgalmasságodról, melylyel e hazát s népeit ezer esztendőn át környülvetted; ne szakadjon félbe soha atyai jókedved, melyben e hazát s népeit ezer esztendőn át részeltetted. Sőt inkább újítsd meg ismétlen, választott népeddel kötött szövetségedet! oltalmazd, sokasítsd, boldogítsd itt letelepedett összes híveidet; tedd még nagyobbá, jobbá, dicsőbbé e sokat bűnhődött kisdud nemzetet!

A trón szilárdságára, a korona fényére, jóságos bölcs királyunk életére vigyázzanak őriző szemeid, hogy állami, polgári s vallás-erkölcsi társadalmunkban a haladás jólétel, az igazság békességgel, az erény becsülettel karöltve járjanak fent alant egyaránt. Hadd fénylőjk úgy a mi világosságunk az egész világ előtt, hogy mindenek látván a mi életünket, dicsősétek szent nevedet az Ur Jézus Krisztusért! Amen!

A Miatyánk elhangzása után ismét az énekkar adta elő Kölesy örök szép Hymnusát, melyre dr. Kérészi Zoltán jogtanár beszéde következett, ami a szavát első felének reformküzdelméit és azok diadalmas befejezését képező márcziusi dicsőnapokat rajzolta a közönség előtt. — Beszéde végén lendületesen buzdított hazaszeretetre a márcziusi eszmék tiszteltetére az ifjúságot.

Majd Csajághy Károly 3. joghallgató lépett az emelvényre s szavalt a ei érezes

Ugy-e furesa ötlet, mikor egy férfi elhatározta, hogy bele akar szeretni egy nőbe. Hisz maga az autoszuggesszezióban? En is. Csakhogy az ilyen föltevés nem szokott tartós érzelmeket ébreszteni. A báró először Keller első hazai részvényeibe, azután Andrassy-uti palotájába szeretett belé. Mikor már nem bírt szenvedélyein uralkodni, belészeretett egy vén uzsorásba, a ki drága pénzen megszerezte neki az ismert faotont. Akkor már Regéczy bejárós volt Kellerékhez. Mikor már mindenbe belészeretett, a mi a lányt körülvette, azon volt, hogy Blankát is megszerezze. Szeretetremlőbb lány aligha van Budapesten. De a báró ötlete azért nem tetszett Kelleréknek.

Keller néhány nap előtt ezt mondta a bárónak:

— Blankának különös elve van. Azt hajtogatja, hogy azért nem fog férjhez menni soha, mert csak a vagyonát vennék feleségül. A gazdag leányok ritkán boldog feleségek.

Regéczy báró ezer válogatott szóval tiltakozni kezdett a vád ellen és becsület-szavára kijelentette, hogy okvetlenül belé fog szeretni Blankába.

Akkor az öreg Keller az ő utánozhatatlan őszinteségével így szólt:

— Es elhinné a világ magának, édes báró ur, hogy igazán szereti a leányomat,

mikor önnek semmi vagyona sincs, Blankának pedig nagy hozományja van?

A báró erre nem válaszolt egyenesen, hanem arra kérte a háziurat, hogy engedje meg a holnapi látogatást.

Keller erre sem válaszolt valami nagyon örvendetesen.

Ezt mondta:

— Blanka a mamája halála óta egyetlen egyszer volt a redutban. Vizitet egyáltalán nem csinálunk, hogy még ne kapjunk. Hanem ha Blanka születésnapját mégis megüljük, akkor nem fogunk megfélekedezni az ön meghívásáról, báró ur.

Regéczy a távollévő Blankának kézsókokat hagyva hátra, rendkívül boldogan elrobogott.

Blanka pedig, mikor szalonjából atyja termébe lépett, így szólott:

— Ki nem állhatom ezt a Regéczyt s épen azért ne is tartuk meg a jövő héten születésem napját. Ugy-e, apuskám, nem haragszol?

Az öreg Keller megcsókolta leányát. — Jegyezd meg, Blankám, hogy a te jövődben nem én fogok dönteni. Hanem a jó Isten, szerető édesanyád gondja odafönn s a te nemes szíved. Istenítélet.

Blanka össze-vissza ölelgette az áldott lelkű jó apát, hanem azért mégse merte megmagyarázni, hogy miért mulatott olyan jól a redutban.

Nagyon okos leány volt. Lassan akarta előkészíteni az öregot. Regéczy Dezső tehát épen kapóra tökéltte el magát, hogy belé fog szeretni Blankába.

II.

Néhány nap előtt nagy esemény történt. Blankát elkísérte az apja budai lányomhoz. Engem pedig magával vitt.

Valami nagy dolog van készülöben. Csakugyan.

Az öreg Keller így kezdte:

— Szükségem van ma a te támogatásra, mert dönteni kell Blanka jövője fölött. Sohasem voltam izgatottabb. Maradj ma mellettem és támogass. Nagyon erős napom van.

Vele mentem.

Nemsokára behozta az inas Regéczy báró névjegyet.

— Itt valami vihar van kitöröben, azért vett engem maga mellé az én régi jó barátom, — gondoltam magamban és bementem Blanka szalonjába. Keller nem engedte, hogy az ajtót betegyem.

— Tudj meg mindent, akarom. Ha kell, légy segítségemre.

(Vége köv.)

hangon, nagy hatással Jakab Ödönnek „Márczius 15-én” ezimű költeményét.

Az emelkedett hangulatban lefolyt ünnepély a Szózat elénekülésével ért véget, melyet az egész közönség felállva énekelt.

A kollegium udvarán.

A nép ezrei délután ünnepeltek, midőn a főiskola magyar irodalmi társaság és énekkar együttesen rendezett évtizedek szokása szerinti márczius 15-diki ünnepélyt. — A kollegium tágas udvarán ezrével tolongott a közönség. — A széles körülfutó folyosókat tulnyomólag hölgyek foglalták el. — Az emelvény körül az egyletek sorakoztak zászlóikkal. Az öreg honvédeket riadó éljenzéssel fogadták. — A Himnusz eléneklése után Soltész Elemér th. olvasta fel *Sáfrány* Lajos 4 th. emlékbeszédét, melyre a Talpra magyar eléneklése követe. *Csajághy* Károly 3 jh. volt a következő szónok, aki frenetikus hatással szavalt egy ünnepi ódát.

Az emlékkertben.

A kollegium udvaráról az emlékkertbe hullámozott át a tengernyi nép. Az ifjuság és az egyletek a nagytemplom terraszán állottak fel, szemben a debreczeni esata emlékkövével.

Az énekkar először a szózatot énekelte, azután Bagaméry Károly szavalt a Talpra magyart! Végül az egész közönség együtt énekelte a Kossuth-dalt.

Az állami főreáliskolában.

Az állami főreáliskola is méltó módon adózott a nagy nap emlékének. Az ifjusági önképzőkör 12 pontból álló gazdag programot állított össze, melynek meghallgatására nemcsak az egész tanári kar és a tanuló ifjuság gyűlt egybe, hanem nagy számmal jöttek vendégek is, kivált hölgyközönség. A programból kiemeljük

Kardos Albert vezető tanár

megnyitó szavait, melyek így hangzottak:

Bizonyára tavasz, márcziusi tavasz volt akkor is, midőn ezer évvel ezelőtt egy nép hágott a Kárpátok gerinczére, hogy végig tekintsen a hegy tövében rügyező erdőkre, a folyók mentén felsarjadzó pázsitra, a messze zöldellő rónára. Tavasz friss levegő hevitette a harezvágtyól ugyszó arcokat, tavasz szellő vitte tova a harsónak hangját távoli lakóknak is ijesztő borzalmára. A merre és a meddig elrobtak a magyar lovasok, a lehelletökre a hegyoldalokról eltűnt a hó, a vizekről eltakarodott a jég, a véráztatta földön virág nyílt nyomukban, fű, fa, buján hajtott utánuk, új élet járt velük s mire az idő egészen kinyílt, mire a természet megéledt, akkor megszületett egy új nemzet, a magyar nemzet. Igaz, az idő ifjuságában, a természet fakadó korában született meg a magyar nemzet. S talán ezért van, hogy az ifjuságot soha, sok századon át le nem vetkőzte, hogy fiatal kedve, telkes reménye nem hagyta el soha oly szomorú években sem, a melyek közül egy-kettő is elég lett volna örök dért borítani arcra és fejre, ezért van, hogy a legsúlyosabb kórságokból, török tatárjárásokból felépült, halálos betegségekből, pártoskodásból és árulásból felgyógyult esoda hitelenséggel. Az ifjuság szívós ereje tartotta fenn ezer vész és viszály között, az ifjuság ujító szelleme vezette, mikor merész elhatározásra volt szükség, mikor a keresztyénséggel avagy a reformációval újja kellett magát teremteni.

S tavasz volt akkor is, midőn 48 évvel ezelőtt másodsor megszületett e nemzet a legszebb márczius a honfoglaló tavasz óta. — A magyar elaggottnak, elveszettnek látszott, a vénség minden baja mutatkozott rajta, a kárörvendőknek, a roszakaróknak egész serege állotta körül nézni, hogy mint dől hamvaiba az egykor dicső, az egykor viruló nép. — De im a

tavasz esodát mívelt; az agg megifjodott, a középkori hamvakból egy modern fénisz támadt, gyorsan repülni kész, magasan szárnyalni bátor. — A magyar nemzet sohasem volt ifjabb, elevenebb, életerősebb mint midőn két ifju ember, Petőfi, Jókai vezette buzdította, lelkesítette. — A magyar nemzet soha sem lelkesült ifjuhoz méltóbb eszmékért, mint épen ma 48 éve, 1848 márcz. 15-én, midőn a szabadság, egyenlőség és testvériség magasztos eszméi tiltották el szívét és elméjét, hevítették vérét, acélozták karjait. A magyar nemzet soha ifjabb rajongással nem harczolt, fiatalosabb hévvel nem küzdött, önzetlenebb áldozattal nem esztázott, mint midőn ez eszméket meg kellett valósítania. — Népek bámulták ez ifju hősnak, a magyar nemzetnek esodátteit, melyekkel megszerezte magának a létjogot egy újabb évezredre.

S most, midőn elértünk a második ezredév küszöbére és az ujjászületés évfordulóját ünnepeljük, lehetetlen nem hinni és remélnünk, hogy tovább ne tartson nemzetünk ifjusága. A mely nép tavasszal született meg és született újja, annak örök tavasz, meg nem szűnő ifjuság van beírva a sors könyvébe. — Hiszszük, reméljük és kívánjuk, hogy a tavasz élető lehellete lengje körül a magyar nemzetet újabb századokon át, hogy az ifjuság szelleme, tettereje és eszményi lelkesülése, lakozzék benne az idők hosszu folyamán, hogy még ifjabbban, életre, tetterre, alkotásra hivatottabban találja a második ezerévének vége mint kezdete.

Kemlésség Imre VIII. o. t. emlékbeszédét, melyet szabadon adott elő, szónoki hévvel, *Péter* Elemér VII. o. tanuló elmefuttatásának „a szabadság eszméjéről a magyar történelemben”, *Stern* Hugó VIII. o. t. értekezését, a ki Kossuthot mint szónokot mutatta be. Két hatásos szavaltot is hallottunk, a „*Talpra magyart*” *Bisoltka* Gábor VI. o. és „*A ledől szobort*” *Weisz* Jenő V. o. tanulóét. A szép ünnepet az ének- és zenekar több sikerült előadása fokozta, — melyek közül különösen a bevezetőül játszott *Rákóczy*-induló, majd a program közepén énekelt *Marseillaise* keltettek nagyobb hatást, de a melyek mind fényes tanúságot keltettek *Zimmermann* Gyula tanárnak, az ének- és zenekar vezetőjének nagy képzettségéről és rendkívüli buzgalmaról. Végül *Fazekas* Sándor igazgató intézett néhány köszönő és buzdító szót a közönséghez és tanuló ifjusághoz, a mely emelkedett hangulatban hagyta el az ünnep színhelyét, az állami főreáliskola tornahelyiségét.

A kereskedő ifjak körében.

A tegnapi hazafias ünnepélyek központja Debreczenben az *Aranybika* vendéglő dísztermében lefolyt a kereskedő ifjak önképző egyesülete által rendezett, fényesen sikerült ünnepély volt. Dacára hogy a *Blaháné* előadására a színházban egyetlen hely nem maradt üresen, az *Aranybika* díszterme is zsúfolásig telt intelligens közönséggel. Városunk hatalmas kereskedővilágának nagyszámú tagjai mellett minden rendü-rangu tisztviselők családjaikkal jelentek meg az ünnepélyen, hogy áldozzanak a nagy nép emlékének s gyönyörködjenek az élvezetes estélyen. Az egész földszintet és az összes páholyokat megtöltötte a közönség. 7 órakor kezdődött az ünnepély a *Szózat* hangoztatásával melyet az egyesület dalköre adott elő. *Koncz* Akos, lapunk felelős szerkesztője, ült aztán a pódiumon elhelyezett asztalhoz s tartotta meg hazafias eszmékben gazdag, tartalmas, remek stíli felolvasását: *Egy fényes nap a múltból* — ezimmel. Zúgó taps és éljenzés kísérte a lelkes hang felolvasást. Ezt követőleg *B. Ruzsinszky* Ilona, színházunk tüneményes hangu primadonnája lépett az emelvényre,

kezében tartva a rendezőség által ajándékozott gyönyörű virágcsokrot s énekelt *Rác* Károly zenekarának kísérlete mellett — magyar népdalokat. Egymásután hangzottak ajkáról gyönyörűen a „*Száraz ágon bus gerlicze*”, „*Eresz alá fészkel*”, „*Huzd rá cigány*”, „*Házunk előtt mennek el*” stb. kezdetű nóták. — *Frenetikus* tapsvihár követelt újabb meg újabb nótákat és ismétlést, míg aztán viharos éljenzés között véget ért az est egyik legszebb száma. Alig is várja a közönség, hogy a művésznő színpadunkon a népdalokat is interpretálja esodaszép hangján. *Baloghné Rékessy* Rózsa urhölgy, színházi közönségünknek egykori dédelgetett kedvence szavalt ezután *Jókai* Mórtól *Anna kesere*-t, lebilineselő megrázó hatással. Ha így, néha-néha halljuk, vesszük csak észre, hogy mit veszítettünk benne, mint művésznőben. A felséges organum, az az előadás, és általában az egyéniség feledhetetlen lesz azok előtt, kiknek alkalmuk volt színpadon gyönyörködni benne. A zajos taps és éljenzés kívül szép virágcsokor volt méltó jutalma. *Péter* Olga kisasszony egyenesen meglepte a hallgatóságot, mikor *Rác* Károly kísérte mellett énekelni kezdte a *Rákóczy*-indulót. Szép, erőteljes alt hangja az egész nagy termet behangozta. Több népdalt is énekelt. Úgyes előadása pedig szinte feledtette, hogy műkedvelő éneklővel állunk szemközt. Sok taps és részere is virágcsokor volt az elismerés. Közben *Egeressy* Gyula komoly szavaltokkal és *Lőw* József vig monologgal járultak a sikerhez. Az ünnepélyt az egyesületi énekkar zárta be a *Talpra magyar* éneklésével. A társas vacsora következett aztán. Nem volt még olyan bankett abban a teremben, amikor annyian ültek volna asztaloknál, mint tegnap. Az egymás mellé sűrűn és az oldalfolyosókon is elhelyezett asztaloknál körülbelül 500-an forogtak, de sokan kénytelenek voltak lemenni a földszinti étterembe, miután fent nem fértek. Toasztokat mondtak a kedélyes vacsora közben *Rössler* Richard az ünnepély emlékére, dr. *Benedek* János ügyvéd a debreczeni kereskedők nesztorára, id. *Csanak* Józsefre, *Csanak* József az egyesületre és még többen. A pompásan sikerült ünnepélyt táncz fejezte be, mely ragyogó kedvvel hajnalig tartott.

Az ev. ref. felsőbb leányiskolában.

Szép ünnepély folyt le az ev. ref. felsőbb leányiskolában. A virágzó tanintézet serdülő leánykái ünnepeltek ott mamáik részvétele mellett márczius Idusát. Megjelentek az ünnepélyen *Kiss* Aron püspök, *Simonffy* Imre polgármester, *Medve* Kálmán, *Márk* Endre az iskola felügyelő bizottságának tagjai, *Szabó* József főszámvé, *Eötvös* Károly Lajos kir. tanfelügyelő s több más előkelőségek. Diszes nőközönség. Főlemelő hatást tett a felnőttekre és növendékekre *Karácsony* Ottilia k. a. remek szép méltató alkalmi beszéde. Csinosan szavalt *Emmerth* Leóna V. oszt. növendék *Tompa* Mihály „*Terebélyes nagy fa*” ezimű költeményét. A program többi részét a növendékek ének- és zeneelőadásai töltötték ki.

A róm. kath. felsőbb leányiskola

növendékei is szép ünnepélyt rendeztek a Svetics féle intézetben, a Szent-Anna-utezán. Az ünnepélyen a növendékek és tanítónők felváltva működtek közre lelkes szavaltokkal és hazafias énekkel. Jelen voltak dr. *Wolaffka* Nándor v. püspök-plébánossal élükön az egyház és iskolaszék tagjai nagy számmal és diszes hölgyközönség.

Az összes elemi fiu és leányiskolákban minden felekezetről, szintén rendeztek iskolai ünnepélyeket a növendékek; némely

iskolában a termet is feldiszipítették. A tanítók, illetve tanítónők lelkes, magyarázó beszédek tartottak a kiesinyeknek, a hazaszeretetről, szabadságról és fejtegettek előttük a nagy nap jelentőségét, míg a növendékek szavalatokkal és énekléssel járultak a történelmi nap emlékére való lelki áldozáshoz.

A helybeli izr. iskola tantestülete, növendékei szépszámu iskolaszéki és hitk. tagok jelenlétében az idén is megünnevelte márczius Idusát. Dr. Kardos Albert tanár, az izr. iskolák igazgatója lelkes beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt. Lélekemelő hangon magyarázta a növendékeknek márczius Idusának nagy horderejét, hazaszeretetre, erényekre buzdítván a tanulókat. Egyik osztálytanító beszélt a gyermekeknek a szabadságról. A növendékek szavalták „Erős hit“-et Abrányitól és „Talpra magyar“-t Petőfitől. Végre énekelték a Hymnuszt és Szózatot, mire dr. Kardos igazgató meleg hangon megköszönte a jelenvoltak szíves részvételét.

A hazafias ünnepélyt azok fejezték be, akik életök tavaszán részesei voltak a dicső napoknak: az 1848/49 honvédegylet ősz tagjai. Az egylet reggelig tartó táncestélyt rendezett a Koronában.

S z i n h á z .

(P) Tegnapelőtt kettős örömműnnp volt Debreczennek; az ő bálványozott kedvence Blaha Lujza urnő és leánya Sárka ezuttal először állottak egymás mellett a világot jelentő deszkákon. A nagy művésznő leánya először lépett fel s nagyon érthető, hogy ezen első szereplése elé nem csak Debreczen város, hanem az egész ország is nagy várakozással nézett. Mióta híre futott városunkban, hogy Sáros Sárka fel fog lépni, azóta beszélni sem lehetett társaságokban, hogy ezt is elő ne hozzák. Lázás örömmel várta a pillanatot mindenki, hogy a mi kis lányunkat — mert ha az anya miénk, a leánya is az — megláthassuk annak a pályának a kezdetén, mely édes anyjának is világra szóló hírt és dicsőséget szerzett.

Nemesak a vidékről, hanem magából a fővárosból is sokan lerándultak ez örömhíre hozzánk s ha színházunk még egyszer akkor nagy lenne, mint a milyen, még akkor sem lett volna képes befogadni azt a roppant tömeget, mely látni akarta a nemzet csalogányának leányát.

„Telen“ című darabot választotta a nagy művésznő leányának első felléptéül és pedig „Anna“ szerepében.

A függöny felgördültekor feszült kíváncsisággal várta az ünneplő közönség a két kedves vendég megjelenését.

Először Sáros Sárka lépett ki. Azt a tomboló lelkesedést, azt az óriási tapsot, azt a szünni nem akaró óriási éljenezést nem lehet elképzelni, annyival kevésbé leírni. A színpad közl az első utczából két remek galamb húzott be egy kis kocsit, mely a virágok legremekbebbjeivel volt megrakva s bájos látványt nyújtott. Azután a zenekarból egymásután adogatták fel a nagyszerű csokrokat, virág-kosarakat úgy, hogy alig lehetett a színpadon elhelyezni. Volt ezek között a városi tanácsnokoktól; a debreczeni hölgyektől; a debreczeni kis lányoktól; a debreczeni nagy lányoktól stb; s mindenike oly szép, hogy ilyet a virágkertész csak remekben állíthat elő.

Később jött az anya, a nagy művésznő, kit szintén olyan lelkesült örömmel üdvözölt a közönség s neki is egy óriási virágtartót adtak át, melyen két galamb úgy himbálózott, mintha most szállott volna rá. Mindkétszer percekig kellett várni, míg az éljenezaj lecsillapult.

A mi Sárkánk elragadó kedves jelenés, a ki egyáltalában nem úgy lépett

fel mint kezdő, mert a szokásos lámpaláznak ő rajta legkisebb jele nem észlelhető. Egészen otthoniasan mozog s a mi fő, nem szaval, hanem olyan természetes hanghordozással beszél, mintha nem is tudná, hogy színpadon van.

Művészcse a szó szoros értelmében. S mikor aztán édes anyjával volt jelenése! Elképzelni sem lehet kedvesebbet, mint így őket együtt. Az anyát, ki leánya sikeréért aggódva a nyílt színen szeretettel öleli azt keblére, a rajongásig lelkesült közönség tapsai közt. A leányt, ki az ő gyermekked naivitásával hajtja fejét anyja vállára, mintha mondaná: látod, hogy nem félek! Gyönyörű látvány, melyhez hasonlót ez az öreg színpad még nem élt meg s mely arany lapja marad színházunk történetének.

Aztán mikor a harmadik felvonásban anya és leány nótára gyujt, az ámulat fog el bennünket. Blahánét látjuk kora ifjúságában. A leánynak is ugyanaz a szép csengő, tiszta hangja, az a hanghordozása. Egy kedves hű másolata az anyának. Szívünket egy jól eső érzés kapja meg, mert látjuk, hogy ha a nap leáldozik is a művészet egéről, de ime feltűnt a hajnalcsillag, ki neki méltó örököse lesz.

Tegnap vasárnap bucsuzott el tőlünk a mi szemünk fénye, a magyar színpad örök büszksége, Blaha Lujza asszony. Színpad került ezuttal „Tündérlak Magyarhonban“, melyben a Marcsa szerepét játszotta. Sokszor elmondtuk már azt a felleges benyomást, melyet igazi magyaros művészetével keltett. A hatás nem volt kisebb ezuttal sem, sőt a bucsu pillanatában tán még fokozódott az, mert csak ekkor éreztük igazán, hogy mit veszítünk, mit veszít a nemzet az ő visszavonulásával, hogy mily óriási üres tér marad utána s lelki szemünk hiába keresik azt, a ki méltó utóda lenne.

A lelkesültség, — hogy úgy mondjuk — megittasította a közönséget mihelyt ő a nyílt színen látható lett. Óriási taps és éljenezés zugott fel; mely minden jelenése után megújult s a kihívásoknak vége-hossza nem akart szakadni.

Végre — a harmadik felvonásban — a „Debreczeni Ellenőr“ szerkesztősége bucsuzott el a nagy művésznőtől, egy gyönyörű virágcsokrot nyujtván át neki hódolata jeléül, mi a művésznőt láthatólag igen kellemesen hatotta meg. A pompás virágcsokrot, mely remeke a műkertésznek, Paczell János elsőrangú virágkereskedése állította elő.

A függöny legördült s bizony kevés szem maradt szárazon a bucsu pillanatában és szomorú tekintettel néztük azt a színpadot, melynek örökre fénylő napja most áldozott le.

De hiszünk a magyarok istenében, hogy ez a bucsu nem a végbucsu volt, s hogy még látni fogjuk őt, s hogy a nemzet meg fogja találni a módot, melylyel őt megtarthatja továbbra is.

Ugy legyen!

N A P I H I R E K .

T á j é k o z t a t ó .

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az írtatóra felelő felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokou d. e. 10—12-ig. d. u. 3—6-ig.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Offhon“-a. Keresk. akadémia palotájában.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szomban d. e. 11—12 óráig.

— Személyi hír. Pókay altábornagy tegnap Debreczenbe érkezett az itt állomásozó honvédesapatok megszemlélésére.

— Blaha Lujza bucsuja. A nemzet csalogánya ma reggel elutazott Debreczenből. A bucsuzásnál ugyanazon szeretet, rajongó lelkesedés vette körül, amelylyel megérkezésekor tizenegy napitartózkodása és egész fényes művészi pályáján ünneplte a debreczeni közönség Blaha Lujzát. — A művésznő Veesev Imre tanácsnokkal a város egyik kettős fogatán ment ki a vasúthoz. A perront ezuttal is nagy közönség lepte el, hölgyek és urak, akiknek sorai között ott láttuk Simonffy Imre polgármestert, Király Gyula tanácsnokot, Tiszai Dezső szinigazgatót. A bájos Sáros Sárkát legújabb debreczeni barátai és tisztelői vették körül a vonat indulásáig. — Ezek az édes percek gyorsan tüntek. Csöngettek másodsor is. A kedves vendégek aztán riadó éljenezéssel mellett szállottak fel a vonatra a boldog Tapolcaival együtt, a ki P.-Ladányig kíséri el őket. A viszontlátásra hangzott száz meg száz ajakról. „A viszontlátásra!“ mondta a nagy művésznő is. Igen, a viszontlátásra. Mert rövid idő múlva újra üdvözölhetjük körünkben Blaha Lujzát, a ki megígérte, hogy áprilisban még egyszer fellép szíveségből a debreczeni egyetem javára. — Csupán azt kötötte ki, hogy a debreczeniek mellőzzenek minden zajt, minden ünneplést, ha megint visszajön az ő szeretett városába. — Blaha Lujza innen Aradra megy, a hol szintén lázas izgalommal várják.

— Főispánunk a hódoló felvonuláson. Gróf Dégenfeld József Hajdúvármegye és Debreczen szab. kir. város főispánja, mint főrendiházi tag, a f. év június 8-án a király és királyi család tagjai előtt történelmi hódoló felvonulásban szintén résztvevő, még pedig a város diszes ötös fogatán Simonffy Imre polgármesterrel együtt.

— Jóságok kihajtása a Hortobágyra. A gazdasági és intéző bizottság tegnap a jóságok kihajtásával foglalkozott. Megállapította, hogy a Hortobágyra a juhok márczius 15-től, a lovak április 1-től, a sertések április 1-től hajtassanak ki. A sertésvesz behurcolásának megakadályozása céljából a sertések 15 nappal előbb bejelentendők a rendőrkapitányságnál, hogy idő alatt megvizsgálhatók legyenek.

— Pénztárvizsgálat. Gróf Dégenfeld József titkárja dr. Medve Zoltán kíséretében folyó hó 14-én vizsgálatot tartott a városi alapítványi pénztárban s ott mindenben a legjobb rendet konstátálta.

— A „Zion“ debr. betegs. egylet tegnap délután tartotta meg rendes évi közgyűlését a „Frohner“-szálloda éttermében szép számu egyleti tagok jelenlétében. Felolvasatott az 1895. évi jelentés, mely szerint a r. tagok száma 194, r. párt tagoké 91 volt. Az egylet pénztára gyógyszeréért 1000 ft 6

krt. tiszt. díjak és kezelési költségért 1230 frtot és különböző segélyezésekért 457 frt 50 krt fizetett ki a múlt évben és ezen tetemes kiadások dacára a mérleg mintegy 1300 frt vagyonszaporodást mutat, mely összeg különböző alapok közt oszlik meg. A közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentésének meghallgatása után a választmányának megadta a a felmentvényt az 1895. évi zárszámadásra és köszönetet szavazott az előjárásnak és az orvosoknak buzgó működésükért. Számvizsgálókul újból Lusztig Dezső, Békés Lajos és Goldstein Mór urak lettek megválasztva.

— **Hivatalvizsgálat a városházán.** A D-n szombati számában azt újságolta, hogy Simonffy Imre kir. tan. polgármester a városházán levő összes hivatalokat megvizsgálta. Irta azt is, hogy több apró hibát fedezett fel, a melyekre vonatkozólag megis tette az intézkedéseket. Hírét aztán megjegyzésekkel zárta be lapjársunk, hogy egyet még se vett észre a polgármester, azt, hogy a városházán vajmi kevés hivatalban dolgoznak. — Illetékes helyről kapott értesítés nyomán azt feleltük lapjársunk hírére, hogy annak csak egyetlen állítása felel meg, az, hogy a polgármester, kinek kíséretében akkor Körner Adolf tanácsnok volt, szemlét tartott néhány, tehát nem az összes hivatalban. Így a kiadóban, tanácsi és árvaszéki iktatóban, számvévősnél. De semmi olyan hibát nem talált, a mi intézkedést vont volna maga után; — így az a gyanúsítás is elesik, hogy a városházán nem dolgoznak. — A szemlénél minden hivatal személyzetét az utolsó szál-ig ott találta a polgármester, — esupán egyetlenegy tisztviselő nem volt még jelen d. e. 10 óra felé. — A városi tisztviselők is tudják, nemcsak a D-n riportere, hogy mi a kötelesség.

— **Gordon hangversenye,** mely f. hó 13-án a zenede helyiségében részben a vörös-kereszt egylet javára rendeztetett, 40 koronát eredményezett a jótékony célra, mely összeg már el is jutott illetékes helyére.

— **Eljegyzés.** Rázsó Gyula albiró, a jászberényi uri társaság kedvelt tagja, Rázsó Gyula kir. tanácsos, hajdumegyei alispán unokaöcse szombaton este tartotta eljegyzési ünnepélyét *Fekete* Sándor nyugalmazott megyei főjegyző bájos ifju leányával Emmával. A szép családi ünnepélyen a két előkelő család rokonai és főbarátai voltak jelen.

— **Fővárosi újságírók.** A fővárosi sajtó nem kisebb érdeklődéssel tekintett Soldos Sárika legelső szereplése elé, mint mi debreczeniek. — A Fővárosi Lapok, a Pesti Napló és a Pester Lloyd külön tudósítókat, rendes színházi kritikusait, Molnár Gézát, Márkus Józsefet és Rutkai J.-t küldötték le, hogy lássák a művésznő leányának legelső szárny-próbálgatását. A többi fővárosi lapokat rendes helyi tudósítók képviselték. — Szombaton éjjel ugyanesak igénybe is volt véve a táviró-hivatal, melynél 9 órától 12 óráig több mint két ezer szó sürgőnyt adtak fel a fővárosi újságoknak. Ezek valamennyien superlativusokban zengik azt a mesésen meleg ünnepeltetést, melynek Blaha Lujza és leánya szombaton este részesei voltak és egyhangulag konstatálják Soldos Sárika legelső kísérletének szép sikerét, akinek szép jövőt jósólnak.

— **Nyilvános köszönet.** Mindazon nemesszivű emberbarátok, kik a „Bikur-Cholim“ debreczeni izr. betegsegélyző egylet előjárásága által ezen egylet segélypénztára javára rendezett f. hó 11-én megtartott thea estély alkalmával jótékonykezélu adományaik által egyletünk céljait előmozdítani kegyeskedtek, fogadják ez uton egyletünk nevében hálás köszönetünk nyilvánítását. Debreczen, 1896. március 15-én. Csengeri Imre, elnök.

— **Örmester-bál.** A debreczeni helyőrség honvédségi részének örmesterei tegnapelőtt este kitünően sikerült mulatságot rendeztek a Péterfia-utcai honvédszolgátsági laktanya tisztí megbeszélési termében. Az örmestereken és családjaikon kívül több tiszt is, nevével együtt megjelent a derék altisztek vigalmán, mely *Veres* Tóni zenekara mellett reggelig tartott. A négyeseket *Mendelovics* örmester rendezte.

— **Köszönet és nyilvános nyugtató.** Tekintetes Tóth István ur, építész helyben, az építő iparos tanonezok ösztöndíj összegének gyarapítására tíz forintot adományozott. Fogadja kegyes adományáért az ip. tanoneziskolai bizottság s a jutalmazandó építő iparos-tanonezok nevében hálás köszönetemet. Ez alkalommal ismételen felkérem különösbbeben a helybeli építész, kőműves és ács mester urakat, hogy hasonló kegyes adományaikat méltóztassanak hozzám, akár a Kossuth-utczán a felsőbb leányiskolai, akár a Baresay-féle háznál lévő iparos tanoneziskolai irodába a hét folyamán elküldeni. *Dóczy* Gedeon, ip. tanonezisk. igazgató.

— **A harcászati lövőtér** kijelölése ügyében vegyes tanácskozás folyt ma d. e. a városházán. Jelen voltak *Pókay* altábornagy kerületi parancsnok, *Jekelfalussy* és *Suvich* Jenő ezredesek, *Nyiry* Sándor alezredes, *Klein* István őrnagy, *Tamásovich* Gyula és *Foitin* János századosok, *Bernolák* János alhadhiztos, *Simonffy* Imre polgármester, *Abrahám* László t. főügyész, *Király* Gyula tanácsnok, *Latinovich* Mihály kir. főmérnök és *Stahl* Géza h. főmérnök. Ma délután helyszíni szemlére megy a bizottság a Pallagra.

— **Halálozás.** Egy, a böszörményi társas-körökben általánosam ismert és kedvelt ifju hunyt el hosszas szenvedés után e hó 11-én hajnali 3 órakor H.-Hadházon, a szülei háznál. Poresalmi Poresalmy Géza az elhunyt, ki a böszörményi kir. jbiróságnál telekkönyv. gyakornok volt s fia Poresalmy Soma h.-hadházi ref. tanítónak és írónak. A legszebb korában, élete 23-ik évében ragadta ki a kéllelhetlen halál az őt forrón szerető atyja s testvérei karjai közül. Temetése e hó 13-án d. e. volt, melyen Hadházzról, Böszörményből s a közeli falvakból sokan vettek részt. Temetésén a h.-hadházi dalárda gyászdulókat énekelt, *Szabó* Lajos ref. lelkész pedig a templomban remek alkalmi imát mondott. A gyászjelentést a család s nagyszámu rokonság nevében édes atyja adta ki; az igen díszes temetést pedig *Jáross* K. temetkezési intézete rendezte Böszörményből. Az elhunytban Poresalmy Gyula a „H.-Böszörmény és Vidéke“ szerkesztője testvéröccsét gyászolja. Béke poraira!

— **Millenniumi zsidó ima.** Uj imával óhajtják megünnepelni a zsidó rabbik a millenniumot. A rabbik ebben az ügyben szótartot intéztek az orthodox zsidóság-hoz; a mely a következőket mondja:

„A nap, melyet lelkes hangulattal, örömtől és büszkeségtől dagadó szívvél vár szép magyar hazánk minden lakója, a nap, melyen ezredéves fennállását készül megünnepelni a magyaroknak istentől áldott birodalma, a nap, az örömmek és ünnepságnak napja immáron közeledik. E napot, mely kimagasló határköként áll a lefolyt és jövendő ezredév között, a folyó naptári év májusának 10-ére tűzte ki a kormány és mi zsidók, kik mélyesges szeretettel esüingünk e hazán és annak lakóin, zsinagógáinkban mi is ünnepeljünk az ünnep-lőkkel és örvendezzünk az örvendezőkkel! Mindezeket tudván, örvendeztetek ti jámborok és derekak és mivelhogy elérkezett a kegyelemnek ideje, május havának tizedikén ajta-

tos imával fohászokdjatok fel a királyok királyához, minden könyörület ősforrásához! Fohászokdjatok, hogy kegyelmességesétáradjon eme áldott ország népe felett! Fohászokdjatok, hogy e nemzet az idők végéig gyarapodjék becsületben és tiszteletben, hatalom és gazdaságban. Hogy mindenek ajkai készen találják a szavakat, melyekkel az Örökkévalóhoz fohászokdhassanak, imát készítettünk, melyet majd ama nagy napon egy szívvél, egy lélekkel fognak a zsinagógákban elrebegni ez ország zsidóságának ünnepi ruhában összegyűlt tagjai! Dávid zsoltáraival, a Midenható szolgájának ihletett szavával fogunk az örökkévalónak hálát rebegni a multért és könyörögni a távol jövendőért... Hogy egyöntűiek legyenek az ünnepségek a zsidók zsinagógáiban, megállapítottunk egy programot, melyet részletes ünnepségi programmal megküld nektek megbízásunk folytán felekezettünk képviselősége, az orthodox iroda.

Legujabb.

— A Debreczeni Ellenör tudósítójától. —

A t. Házból.

Budapest, március 16. A képviselő-ház mai ülésében harmadik olvasásban is megszavazták a mult héten letárgyalt törvényjavaslatokat. Erdélyi Sándor igazságügyi miniszter Issekutz jogi kifogásairól kimutatja, hogy kifejtett aggodalmi alaptalanok. *Bolgár* Ferencz a borhamisítás ellenőrzését követeli, mert a meglevő törvényt nem hajtják végre. — *Szederkényi* Nándor a filokszerás szőlők felújításáról szóló törvényjavaslatot keveseli; ingyen vesszőket és kamatnélküli kölcsönt kér a szőlők felújítására. *Pestetich* Andor gróf volt miniszter sajnálja, hogy az ő javaslatát megváltoztatták, a kölcsönösszeget megváltoztatták, ezért a javaslat első részét nem is helyesli, ellenben az ellenzék által kifogásolt második részét helyesli. *Darányi* Ignác földmívelésügyi miniszter *Pestetich* vádjaira felelve, kimutatja, hogy az ország érdekeit tekintve változtatott az eredeti javaslaton.

Dániel József ügye.

Budapest, március 16. Egyik fővárosi lap azon hírére, hogy *Dániel* József atyjának, *Dániel* Pálnak fiahoz hasonló kártya-esete lett volna, megezáfolják. A hamis hírrel szemben elég czáfolat az, hogy *Dániel* Pál haláláig tagja volt a nemzeti kaszinónak. A *Dániel* család rágalmasz miatt pórt indit *Kosztka* Emil és társai ellen.

A váci püspök alapítványa.

Vác, márc. 16. *Schuster* Konstantin váci püspök százezer frtot adományozott a váci szegények kórházára és aggok menházára valláskülönbőség nélkül. (Táviratainkat l. a hatodik oldalon.)

Közgyűlések.

Debreczen, március 16.

A közgazdasági bank

tognap d. e. tartotta negyedik évi rendes közgyűlését dr. *Király* Ferencz orsz. képviselő elnöklete alatt. A részvényesek szép számmal jelentek meg, biztosítván a gyűlés határozatképességét. Az igazgatóság jelentéséből kiemeljük, hogy a váltóleszámitolás 72132 frttal, a giró forgalom 188551 frttal, a viszleszámitolás 9487 frttal csökkent, — ellenben a betétek állománya 828.849 frt 77 krról 197128 frt 60 krral 1,025,978 frt 37 krra emelkedett.

A pénztári forgalomban is, amely meghaladta a 15 millió forintot, közel 600000 forint emelkedés érte el. A tiszta nyereség 21802 forint 06 krajár, amelyből a tartalékot az igazgatóság és üzleti személyeket illető 4360 forint 42 krajár levonván 17441 forint 64 krajár, illetve a múlt évről való áthozattal 17530 forint 05 krajár állott a közgyűlés rendelkezésére. Ezt az igazgatóság a következőképp javasolta felosztani:

Osztlékul fizetessék a részvénytőke után 5% 10.000 forint, a tartaléktőkéhez, hogy az 17.000 fortra kiegészíttessék, — csatoltassék 4.319 forint 79 krajár, a felügyelő bizottság díjazására fordíttassék 300 forint, veszteségtartalékba helyeztessék 2000 forint, a nyugdíjalpnak adományoztassék 425 forint, együtt: o. é. 17.044 forint 79 krajár, s az ezek levonása után még fennmaradó o. é. 485 forint 26 krajár az 1895. év számlájára elővezetessék.

A közgyűlés az igazgatóság jelentését, a mérleget és javaslatait elfogadta s a felügyelő-bizottság jelentése alapján a főmentvényt minden irányban megadta. Az osztalék 5 forintjával máttól fogva kifizettetik. Az igazgatóságból kilépő dr. Király Ferenc és Lukács Ármán, valamint a felügyelő-bizottság volt tagjai: Steinfeld Mihály, Györffy Aladár és Szepessy Sándor ismét megválasztottak. Az igazgatónács kilépő tagjai kettő kivételével ismét megválasztottak. Új tagok Kéki Sándor és Nagy Jakab.

Az ipar- és kereskedelmi bank.

Tegnap délelőtt 10 órakor tartotta évi rendes közgyűlését Sesztina Lajos elnöklete alatt az ipar- és kereskedelmi bank. A részvényesek nagy számban voltak képviselve, midőn az igazgatóság az emult, évi üzletre vonatkozó és a felügyelő-bizottság által megvizsgált mérleget betérjeszté, egyben felhívta a közgyűlést arra a körülményre miszerint az elmúlt év kedvezőtlen gazdasági viszonyaira és ebből kifolyólag a pénzpiacz megdrágulása folytán — tekintve egyes pénzintézetek kezdeményezését — helyén valónak találta a betéti kamatok 1895. nov. 1-től 4 1/2%-ról 5%-ra emelni további intézkedésig s a betéti állomány ez által érezhetően emelkedett. A zárszámadás a múlt évről elég szép eredményt tüntet fel, dacára hogy kénytelenek voltak az előző évekből fennmaradt kétes követeléseket, a mérleg korrektségére való tekintetből a minimumra redukálni. A bank 1895. évi üzleti tiszta nyeresége 8476 forint 36 krajár. Ebből az alaptőke 5%-os kamatozásánál javaslatba hozott 7500 forint. A közgyűlés úgy az igazgatóság, mint a felügyelő-bizottság jelentéseit tudomásul vette s a felmentvényeket megadta.

Ennélfogva a 10. számú szelvények már máttól, március 16-ától kezdve 5 forintjával beválthatók a bank pénztáránál. A sorrend szerint kilépő Gaszner Károly és Tóth István újból megválasztottak; előbbi 250, utóbbi 260 szavazattal; Fürst Ödön kapott 10 szavazatot.

A közgyűlés végén az igazgatóság következő példás más intézetek figyelmébe is ajánlható javaslatot tett a bank tisztviselőinek nyugdíj ügyére vonatkozólag.

1. Az 1875. évi közgyűlés határozata folytán és annak értelmében létesített nyugdíjalap, mely 1895. december 31-én 7042 forint 45 krajárt tett ki — továbbra növelendő.

a) az évi nyereségből a részvényeseket illető 5% levonása után fennmaradó tiszta nyeresemény 1%-al,

b) a ki nem váltott és elévült szelvények értékével,

c) a mindenkori nyugdíj alap 5%-os kamatának azon maradványával, a mely a tisztviselők nyugdíjának biztosítására tett kiadások után még esetleg fennmarad.

6. A nyugdíjalap a részvényesek tulajdona és csak annyiban és oly mértékben hiányosítható meg, a mint azt az alábbi 7. pont a felszámolás esetére megszabja.

7. Ha az intézet felszámolásba lépne, ezen biztosítási hozzájárulás a felszámolásba lépést követő még egy évre, mint utolsó évre, esetleg a nyugdíjalap tőkéjéből is előre kifizetendő, nehogy e miatt a felszámolási művelet befejezése gátoltassék.

E javaslat felett a közgyűlés kedvezőleg határozván:

Mint szabályrendelet az 1871. közgyűlési határozat képesében további alkalmazkodásul megállapítatik s kimondatik, hogy mihelyt legközelebb az alapszabályok változtatására alkalom nyílik, ezen szabályzat az alapszabályok közé felvétessék.

2. A tisztviselők nyugdíjának biztosítására csak a nyugdíjalap 5%-os kamatai használhatók fel.

3. A társulati tisztviselők nyugdíja az országos hivatalnoki nyugdíj-intézetnél biztosítottak olyformán, hogy minden tisztviselő a nevezett intézetnél évi fizetésének megfelelő összegre magát biztosítani tartozván, az évi biztosítási díjak az egyes tisztviselők évi fizetésének arányában a nyugdíjalap kamataiból és annak erejéig fedeztetnek.

4. Azon esetben, ha a nyugdíjalap 5%-os kamatai az összes évi biztosítási díjakat nem fedeznék, a hiányt minden egyes tisztviselő aránylagosan sajátjából tartozik fedezni, illetőleg ezen hiány fizetéséből levonásba hozatik.

5. Az intézet kötelékéből távozó tisztviselő igénye a kilépéssel megszűnik s nyugdíjának további biztosításáról maga gondoskodik.

Dal a „huszonegyről.”

— Levél a szerkesztőhöz. —

Szerkesztő ur, kérem szépen
Szép játék a huszonegy;
Pláne hogyha a disznóra
A kívánt tizes kimegy.
Befucesolnak a partnerek
— Tizenegyre jöve ász —
A ki behuzza a bankot,
Útik markát öreg bankók,
A többi ur meg *czupász*.

A magyar már régen üzi
Ezt a nemes szenvedélyt;
Kaszinóknban, malom alatt
Nappallá téve az éjt
Foly a „csendes”, uszik a bank;
Nincsen benne ráció
És megcsik hogy a vége,
A szerencsés nyerő félre
— *Diskvalifikáció*.

Szerkesztő ur, kérem szépen
Rosz játék a huszonegy;
Jobb annál egy kis feleség
Kihez este haza megy.
Jobb ha így tesz Dániel is,
Mínhogy emelt ászokat.
A kártyát nem is keverte;
A bankókat beseperte
Megzsebelve másokat.

Szerkesztő ur, kérem szépen
Legyen önnek kártyája,
Az eljegyzésének híret
Nyomattassa reája.
Nobelegg az, mintha tizre
Gusztál, várva ászokat —
Szerkesztő ur kérem szépen
Fogadjon szót egyszer nékem
S vegye el a lányomat.

Kesergő családapa.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Márczius tizenötödike a fővárosban.

Az egyetemi-kör matinéja.

Budapest, márczius 16. A budapesti egyetemi-kör vasárnap délelőtt 11 órakor matinéval ünnepelte meg márczius 15-ikét a vígadó nagytermében, a hol nagyszámu disztes közönség jelent meg ez alkalommal. A szózat eléneklése után a népszínház férfi kara énekelt. Erre ifj. Melzer Gyula a Talpra magyar-t szavalta el. Ezután Pállfy Ferenc, a egyetemikör elnöke mondott hatásos megnyitó beszédet s kitörő taps fogadta Török Irmát, a nemzeti színház művésznőjét, a ki festői magyar ruhában jelent meg. Török Irma Vörösmartynak „Hontalan” című melodramáját szavalta lelkes taps és éljenzés mellett. Ezután Bartha Miklós mondta az ünnepi beszédet. Ifj. Abrány Kornélnak remek alkalmi versét Eördögh Árpád szavalta el. A matiné a himnus eléneklésével véget ért.

A főváros ünnepe.

Budapest, márczius 16. A szabadság felvirulásának napját méltó diszszal és lelkesedéssel ünnepelte meg a főváros. A házakon, a legtöbb helyen nemzeti zászlók lengtek. Az egyetemi polgárság, testületek, iskolák szép ünnepeket rendeztek. Az egyetem ifjusága délelőtt tartott matiné után, délután az Egyetem-téren és a Petőfi-téren emlékezett meg márczius 15-ikéről. Az egyetem épületéből délután három órakor vonult ki az ifjuság az Egyetem-térre, a hol nagy néptömeg várta, a mely lelkesen éljenzett. A rendőrség által vont kordonon belül állították fel az emelvényt és körülötte csoportosult az ifjuság. Elsőnek Baros Ödön állt az emelvényre és szavalta el a nemzeti dalt. A lelkes éljenzéssel fogadott szavaltat után Melzer Gyula, az egyetemi kör alelnöke tartott beszédet. Melzer beszéde kezdetén örömmel emlékezett meg márczius 15-ikéről. Elmondta, hogy Petőfi, Jókai és Vasvári, hogyan lelkesítették a népet hazaszeretetre. Az ifjuság az Egyetem-térről, az Egyetem-utezán, Ferenciek-terén, Kigyó-utezán és a Városház terén át a Petőfi-térre vonult, a szabadságharcz lánglelkű költőjének szobra elé. A tágas téren sok ezer ember várta az ifjakat. Az ünnepet itt a szobor előtt Gyenge József nyitotta a Talpra magyar elszavalásával, majd az egyetemi dalárda énekelte el a szózatot. Az ének hangjai mellett a közönség kalaplevéve állt a szabad ég alatt. Ezután Györky László, a műegyetemi kör elnöke tartott beszédet a 48-iki márcziusi napokról. Az ifjuság ezután esendben szétoszlott.

Elgázolta a vonat.

Budapest, márczius 16. Bézi János volt közjegyzősegédet, mint Csáktornáról távirják, a város határában elgázolta a vonat. Azt hiszik, hogy öngyilkossági szándékból vetette magát a vonat elé.

Dániel becsülete.

Budapest, márczius 16. A főváros társadalmának minden rétegében klubbokban, kávéházakban és privát társaságban ma is Dániel József szerencsétlen ügye képezte közbeszéd tárgyát. Mindenfelé az a nézet nyilvánul, hogy a becsületbiróság ítélete, mely magát a vádat, a hamis kártyajáték módját még csak vizsgálat tárgyává sem tette s annál kevésbé állapította azt meg, megdöbbentően kegyetlen a vádolt gavallérra nézve. Dániel József családja sem akarja a becsületbiróság ité-

letét végérvényesnek akezeptálni. A mint jó forrásból értesülünk, a család, tekintettel arra, hogy társadalmi uton nincs mód a becsületbíróság ellen fellépni, az *egészkinos kártya-affért a büntetőbíróság elé viszi* s így akarja a szegény Dánielt rehabilitálni. Mivel ugyanis a hamis kártyázást család büntették minősíti a törvény. Dániel Józseffel szemben, a ki szüntelenül az ártatlanságot hangoztatja, a büntető eljárás megindítását fogják kérni. Ha aztán, a mint biztosnak tartják, kedvező elintézészt nyer Dániel József nézve a vizsgálat, ő fogja vádlóit, Koszka Emilt és társait rágalmozás czimén a törvény elé állítani. A nagy port felvert ügy mindenestre csak ezen az uton nyerhet teljes tisztázást.

Meggyilkolt gyermek.

Budapest, márczius 16. Szombaton éjjel a lánchídon álló rendőr észrevette, a mint egy szegényesen öltözött nő a híd budai oldalán a lépcsők alatt a Dunába dobott valamit. A rendőr utána sietett, de a nő eltűnt. Reggelre kelve a nevezett helyen a lépcsőkön egy hónapos fiúcska összezuzott holttestét találták meg.

A Kassics-Fehérváry ügy.

Budapest, márczius 16. A Gromon-Schytra affér vasárnap délelőtt úgy látszik befejeződött. Schytra Ferencz visszalépett és a megtörtént kihívást visszavonta. Kassics Péter segédei, Kaas Ivor és Kacziány Géza szombat délután fél 4 órakor találkoztak Schytra Ferencz min. tan. megbízottjával: Álgya Sándor alezredessel és Karácsony Lajos min. titkárral. Álgya Sándor gyár-utcai lakásán. A kihívó Schytra-fél segédei a tárgyalás elején felvetették azt a kérdést, vajjon Kassics rőpiratának nőt sértő kifejezései Schytrára és nejeire vonatkoznak-e. Erre Kassics segédei azt mondták, hogy azt Schytra megbízottjainak kell legjobban tudniok. Schytra segédei most kijelentették, hogy felök nevében elégtételt kérnek. Kaas Ivor báró és Kacziány Géza azzal válaszoltak, hogy mivel nőről van szó, felök teljes fegyveres elégtételadásra kész. Schytra segédei erre háromszoros golyóváltást és a felek sértetlen maradása esetére harezképtelenségig való kardpárbajt ajánlottak. Kassics részéről erre kijelentették, hogy felök nevében akár hármas golyóváltást, akár a harezképtelenségig való kardpárbajt elfogadják, de mind a kettőt nem. Schytra megbízottjai ragaszkodtak feltételükhöz s kijelentették, hogy az új folyamán megbízójukkal értekeznek. A tárgyalás azzal végződött, hogy vasárnap a mérkőzés megtörténik és pedig, ha pisztolypárbaj lesz, a honvédlaktanyában, ha kardpárbaj, akkor valamelyik vívó-teremben. Álgya ezredes meg is ígérte, hogy e végett a szükséges lépéseket megteszi a honvédlaktanya parancsnokságánál. A segédek a végérvényes megállapodásra vasárnap reggel 9 órát tüztök ki. Báró Kaas Ivor lakásán volt a találkozó, Kacziány és Kaas várták is őket, de helyettök egy levél jött. Ebben a levélben Álgya és Karácsony kijelentik, hogy felök, Schytra Ferencz azon az alapon, hogy Kassics Péternek két elintézzellen ügye van, visszalép és a megtörtént kihívást visszavonja. Kassics Péter megbízottjai erről jegyzőkönyvet vettek föl és értesítették megbízójukat.

Általános tanuló-sztrájk Bulgáriában.

Budapest, márczius 16. Bulgária több nagyobb városában különös mozgalom indult meg a tanuló ifjúság körében, mely

már is nagyobb arányokat öltött és némely helyütt sajnálatos kihágásokra is vezetett. A küszködési tanítóképző-intézet ifjúsága ugyanis táviratilag panaszt akart tenni a közoktatásügyi miniszternél az új vizsgálati rendszer ellen, amit azonban az intézet igazgatója megakadályozott. A tanulók erre tüntetőleg elhagyták az iskolát s beszüntették az iskolalátogatást. E miatt a tanulók vezetőjét letartóztatták és esendőrfedet alatt Szófiába akarták vinni. A városon kívül azonban mintegy 5 km-nyire, a tanulók megtámadták a esendőröket, kik kénytelenek voltak fegyverhez nyulni s több tanulót megsebesítettek. Utoljára is a tanulók nagy száma miatt az elfogott tanuló hátrahagyásával visszavonultak a esendőrök. Az ezen eseményekről Szófiába érkezett táviratok folytán az ottani egyetemi ifjúság elhatározta, hogy kérvényt nyújt be a közoktatásügyi miniszterhez, hogy tegyen intézkedést, hogy a rendőrség ne avatkozzék be az iskolák belső ügyeibe. Szilvénban és Gabrovóban a gimnáziumok felső osztályainak tanulói szintén beszüntették az intézet látogatását és táviratot intéztek a közoktatásügyi miniszterhez, a melyben a fizikai és szellemi egészség érdekében az állapotok orvoslását kéri. A miniszter eltökélte magát, hogy a legszigorubb intézkedésekkel fogja sújtani a középiskolai tanulók ezen kihágásait.

CSARNOK.

Isten akaratából.

Rajz.

— Irta: Sz. Buday Etel. —
(Folytatás és vége.)

És e vadult zene, vadul forgó asszony, ki úgy tűnt fel, mintha árnyával járná a bősziült tánczot, még szilajabb keringésbe hozták vért a legénynek és fokosát sebesen feje körül forgatta, fényes kört jelezve vele, mintha ezikázó villámok között állna a legény s kitörő kedvében már nem is kiáltá, de egyre ordítá a — „jujjujut.”

Maneci keble erősen piheget, orlyukai sebesen tágtáltak, szemei mint kárbunkulus fényltek, embervért gyujtva merre pillantását veté és a fején hátra kötött vörös babos kendője alól kiszabadult egyik nagy hajfonata s a kis kendő már csak mint vörös sapka figyegett fejbubján. Nagy haja, mi félig fonatából kibomolva vadul röpkedett körülte, göndör bojtos végével meg-meg érintve a legényt, mely érintéstől először megborzongott, aztán annál inkább felforrosodott és szemei előtt tüzes karikák kezdtek ezikázni, minden tűzkarika közepén egy-egy tánczó asszonyt látva, már azt sem tudva, melyikhez kapjon a sok közül és melyik a valódi. Elég volt egy ilyen asszonyból egy is, hogy megbolondítsa, hát még mikor anynyit látott, kik mind ő reá mosolyogtak, integettek, karsu derakát egyengetve ingerlőn ölelésre, gömbölyü karjait kitarva viszont ölelésre vártak. Midőn már nem bírta szenvedélyét fekézni a legény, vadul szökött a tánczólohoz, hogy elkapja s ha lehet csóközönbe fulaszsa, hogy soha-soha ne lássa ily igézőnek, és ne bírassa rajta kívül más ez asszonyt.

De Maneci ügyesen siklott ki karjai közül, csak annyi élvét adva, a mennyi előzve a többinek és kirohant az ajtón, ki, ki a csillagos ég alá, ki a szép éjbe — utána a legény mint örült, ölelésre tárt karokkal...

A menyecske szaladt s mint sötét lobogó lebegett utána kibomlott nagy fekete haja.

A legény rohant utána, nyomában

járva, hogy csak úgy dübörgött a föld lábai alatt.

Utól is érte a szökevényt, kis lakának ajtajánál, melynek felnyitásával bajlódott, és éhes ölyüként, lecsapott reá a legény, mondva: „most már nem menekülsz előlem!”

Dulakodás fejlett ki közöttük — az asszony erősen védelmezte háza ajtaját, elfojtott hangon mondá: nem eresztelek be — a férfi szenvedélylyel szólt — az Isten sem szabadit meg tőlem. Nem-nem újra megesalsz. — Soha-soha Maneci — bánom a mit tettem — Isten engem úgy segítjen, feleségül veszek....

A hold felhők alá bujt, a félhomály elfedé a szerelmeseket s az újra előtűnő hold nem találta már őket a kis ajtóban, csak egy összeroskadt alakot, ki hűtlen mátkája elvesztét siratta keservesen...

Csöndes az éj... a megszakadozott fehér fodros bárnyfelhők közül kikandikálnak a csillagok, mint megannyi ragyogó angyalszemecskék. A szellő alatt lebeg tova, megsusogtatva a rezgő nyárfák leveleit és a mély esendet megtöri a közeli berek esalitjából felhangzó esalógánydala.

E hang téríti eszméletre az összeroskadt alakot, felkél vánszorogva, megyen tova. Megyen irány, ezél nélkül, ösztöne után, mely vezérli a közeli folyóvizhez, mi tiszta, ragyogó fodros hullámokkal hömpölyög tova.

A hold alátüntében szint változtat, így vörös nagytányérként, félig alámerülnek látszik a folyóban. És a csalódott szívű mátká holdkorosként függeszti szemét e szép égitestre, mely ellenállhatatlan varázsszal vonja magához. .megyen-megyen és a Tisza magas partjáról alá lép a semmiségbe....

Egy halk sikoly — egy locesanás, mindössze a mi hallik; a táj újra esendes lett, még a esalógány dala is megszűnt. Csak a nagy folyam koporsó reng, fényes hullámokat vetve a földvénytől, otthol egy szerelmes szív belétemetkezett — végtére ez is elsimult s a kinszenvedett leány felett mint fehér szemfedő terül el a Tisza tiszta vize és hullámai tovahömpölyögve regéli el a többi testvérfoyományoknak, hogy mint tűnt el az élők között egy igaz csillag, hogy helyette egy hamis bolygó ragyoghasson igazságtalanul az őt meg nem illető tisztességben.

És erre azt mondják az emberek, mindez történt Isten akaratából....

Ingtatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

— Márcz. 8-tól márcz. 14-ig. —

1. Szabó János veszi Vértesi György és Nagy Juliánától ezeknek homokkerti házastelküket 1200 frt vételárért.

2. Áron Miksa és Fürst Ödön veszik Goldberger Zsigmond és társaiktól ezeknek 1827. szám alatti házastelküket a hozzá tartozó ondódi földekkel együtt összesen 65000 frt vételárért.

3. Goldberger Zsigmond veszi Naményi Dezsóné szül. Goldberger Olga és társaiktól ezeknek a debreczeni 2507. sztjkyben foglalt ingatlanokból őket megillető 4/25 részeket 4200 frt vételárért.

4. Ujfalussy Menyhért és neje Szilágyi Eszter veszik Szombati József és neje Juhász Máriaától ezeknek 5380. sztjkyben foglalt házastelküket 2400 frt vételárért.

5. György Antal és neje Balácsi Julianna veszik Fábian Ede és neje ezeknek csapókerti szőlőföldjüket a rajta lévő épületekkel 1500 frt vételárért.

6. Nagy Pálné, szül. Erdődi Klára veszi Elek Istvántól ennek 1084. sztjkyben foglalt házastelkét 2550 frt vételárért.

7. Nagy Sándor és neje veszik Nagy Józseftől ennek ujosztásu szántóföldjét 100 frtért.

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 130. sz. Páros bérlet 130. sz.

Hétfőn, 1896. március hó 16-án:

A két Rantzau.

Színmű 4 felvonásban. Irták: Ereckman és Chatrian. Fordította: Kürthy Emil. (Rendező: Hevessy.)

Kedden, 1896. március hó 17-én,

páratlan bérletben:

Bőregér.

Operette 3 felvonásban.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
minden kedden	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz—Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
	reggel 5 ó. 48 p.
H.-Böszörmény—Bü l.	vásártérről 6 ó. 04 p.
Sz.-Mihály felé	m. á. v.-től délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről 4 ó. 10 p.
Füzes-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
	vásártérről 5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
	vásártérről 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló	gy. v. d. u. 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p.	sz. v. este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p.	reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

délután 3 ó. 47 p.-kor érkező	sz. v. reggel 9 ó. 40 p.
sz. este 7 ó. 09 p.-kor érkező	gy. v. délután 2 ó. 15 p.
sz. éjjel 2 ó. 40 p.	sz. v. este 7 ó. 05 p.
" " 2 " 40 erk. sz. v. (P.-Ladányig	gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
" " (gyorsvonat)	este 7 ó. 09 p.
" " " " " "	éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
" " " " " "	délután 12 ó. 16 p.
" " " " " "	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 40 p.
	reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály—	m. á. v.-hoz 8 ó. 17 p.
H.-Böszörmény felől	vásártérről este 8 ó. 35 p.
	m. á. v.-hoz 6 ó. 44 p.
F.-Abony felől vásártérről	délután 5 ó. 21 p.
	m. á. v.-hoz 5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár felől	vásártérről reggel 7 ó. 50 p.
" " " " " "	m. á. v.-hoz 8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől	r. 7. ó. 25 p. d. u. 3. ó. 18 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felölös szerkesztő: Kocz Ákos.

Több mint 50 év óta sikerrel használják!

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az ESZÉKI SALVATOR-SZAPPAN.

Valódi minőségben csakis mint eddig, ezental is ESZÉKEN, felsőváros

DIENES C. J.-féle

gyógyszertárban készült és megrendelhető.

Szeplőket és májfoltokat,

valamint az összes bőrtisztítálatlan-ságokat

biztosan eltávolítja.

1 tégely valódi Spitzer-kenőcs . . . 35 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mosdóvíz . . . 40 kr.
1 darab valódi Salvator-szappan . . . 50 kr.
1 drb. val. lyoni rizspor 3 színben 50 kr. és 1 frt.
1 tégely kézpaszta . . . 60 kr.

Figyelemztetés! Csak akkor valódi, ha a fenti fővénnyel jól tatott védjeggyel el vannak látva és kértetik a t. közönség csak is DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

Hadjuvármogyé és Debreczen szab. kir. város főispánjától.

165
1896.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város közkórházánál megüresedett belgyógyászati kisegítő orvosi állásra, mely állás évi háromszáz (300) frt fizetéssel, lakással bent a kórházban, fűtés, világítás és teljes ellátással van összekötve, pályázat hirdettetik.

Megjegyztetik, miszerint ezen orvosi állás ideiglenes kinevezés útján fog betöltetni s a kinevezett orvos állása állandósításra igényt nem tarthat.

Felhivatnak az ezen orvosi állásra pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeket hozzám **f. évi április hó 1-ig** annyival is inkább benyújtsák, mert a később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1896. március hó 3.

246 2—2 Gróf Dégenfeld József.

Árverési hirdetmény.

Alólírott bir végrehajtó közhírré teszi, hogy a b.-böszörményi kir. járásbiróságnak 1896. évi 626 P. sz. végzése folytán özv. Brüll Jakabné javára Flamm Hani egykei lakos ellen 287 frt 52 kr. és jár. erejéig a Flamm Haninál Egyeken lefoglalt, 703 frt 95 kr. becsértékű szobabútorok, szarvasmarha és lovakból álló ingóságok **1896. március 18-án délelőtt 10 órakor** Egyeken, végrehajtást szenvedő lakásán birói árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében el fognak adatni.

Kelt H.-Böszörmény, 1896. március 2.

Kopacsek Aurél,
bir. végrehajtó.

247 1—1

Üveg-

porcellán-, lámpa-

és háztartási cikkeket,

china-ezüst-,

bronz-, majolika-,

disz- és ajándéktárgyakat

nagy választékban

legjutányosabb gyári árak mellett

ajánl

Kaszanyitzky Endre.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve. 199-50-10

Bérbe adó.

Karczagon a legélénkebb forgalmu utczában egy

üzlethelyiség

melyben **Antalfy L. K. özég fűszerkereskedő főüzlete már 18 év óta van, folyó év augusztus 1-sőre**, a hozzátartozó 4 szoba, konyha, 2 kamara, pincze és apró-jószágnak való helyiségekkel együtt igen előnyös feltétel mellett **bérbe adó.**

Kiadó továbbá az üzlet melletti gazdasági gépraktár helyiség is és bérbevevő kívánatára, tulajdonos hajlandó a két üzlethelyiséget egybeszakítani és a mai kornak megfelelően, kirakattal és rollóval ellátni.

Ezen üzlethelyiség kibérlésére **10 évi szerződés is köthető.**

Bővebb felvilágosítás: ad a tulajdonos **Kis G. Sándor, Karczag 2164. szám.** 239 6—3

Keil Alajos-féle

PADLÓZAT-FÉNYMÁZ

(GLASUR)

legkitünőbb mázó-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára 135 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Diasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearányozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glaser“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujmanni befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr. 183 12—2

Mindenkor kaphatók: **Szent-Királyi Tivadar cégnél Debreczenben.**